

Өлеге конне күбрәк Мордовиянен конбатыш районнарында, Ләмбе-рәнен Пензяткасында һәм башка берничә авылда яшәгән татарлар билгеләп үтә.

Һәр бәйрәмнен үз тосе, үз йолалары, үз тәртибе булган тосле өлеге коннен дә үз тәртибе бар. Үткән атнада христианнар зурлап Пасханы бәйрәм иттеләр. Ө татарларда бу кон «Кызыл йомырка», «Йомырка бәйрәме», «Чип-чип» диләр. Татар һәм рус йолалары, охшаш формада булсалар да ботенләй башка мәгънә йортөләр. Руслар Пасха конендә Иисус Христоснын воскрешениесе-терелвен билгелиләр һәм буялган йомырка дин тотучылар очен шатлыклы вакыйганын символы булып тора. Ө татарларда «Кызыл йомырка» дини булмаган мәгънәгә ия – бер-беренә доньяны жанландырган яз башы белән килгән иминлек, саулык теләв коне.

Өби-бабайлардан калган йола бу. Бу коннен иртәсеннән үк кунакка «аягы жинел» дип саналган бала чакырыла булган (хәзер авылларда кечкенә бала булса - килә). Ойгә кергәндә ул иминлек һәм сәламәтлек тели. Шуннан сон ана күчтәнәчләр - йомырка, конфет һәм акча бирәләр. Өлеге ике бәйрәм дә - дуслык бәйрәме. Кадошкино районы Латышовка, Большие Поляны авыллары халкы, тирә-як күрше авыллар халкы белән дус яшәгәнгә, элек тә Пасха бәйрәме кәефе безгә дә тәэсир итми калмый иде, бүген дә бу кәеф безгә күчте, диләр. Мәсәлән, Мордовиянен кайбер районнарында шикелле өлеге авылларда «Чип-чип» дигән балаларнын йомырка жыеп йоргән коне Пасха үткәргән конгә туры килә. Балалар буяулы йомырка, тәмлушкалар жыя; хужабикәләрнен кайберләренә шулай жырлап яки яттан сойләп тә калдыралар: «Чип-чип чебәрүк, Йомыркасы югарук. Ак тавык, күк тавык, Ходай бирсен күп тавык...», ә кайберләренә шундый дөвам белән сойләгәннәр: «Артыгызда күлегез, Мина йомырка бирмәсәгез, Тавыкларыгыз батып үлегез».

Быел, «Юлдаш»нын элекке коррес-понденты, тумышы белән Темников районыннан Гульфироза Илькаева «Кызыл йомырка» бәйрәме турында интернет битендә шулай язган; укып карагыз: «... Кичә лентаны карап чыктым һәм Пасхада Мордовиянен бер традициясе турында сойләгән блогер постына тап булдым. Кем белми, мин - Мордовиядән татар кызы. Башта кечкенә генә Енгураз авылында үстем, аннары зуррак Тархан авылына күчтек. Беренчесе - татар авылы, икенчесендә - татарлар, мукшылар, руслар яши. Димәк, кичә пост укыйм һәм башымда бала чагымдагы рәсем чиерткәндәй калкып чыга: эни иртә-иртә уята да, тәрәзәдән чыгып, ишектән керергә кирәк, ди. Ө аннары воооооон кайдагы авыл халкына барырга, дип куша. Православлыларда Пасха конен татарлар бәйрәм итмиләр, ләкин буялган «Кызыл йомырка» коне бар. Һәм бу кон очен үз традицияләре бар. Мәсәлән, «жинел» аягы булган бала, ел унышлы үтсен очен, тәрәзә аша чыгарга һәм ишек аша керергә тиеш булган. Монын очен ана монетка биргәннәр. Өгәр дә сез шул жинел аяк хужасы булсагыз, алдагы конне иртән күршеләргә керергә чакыру алырга момкин иде һәм алмашка тәнкә, бер пакет тәм-томнар, суган кабыгына буялган йомырка алырга була иде. Өнинен туган авылында да өлеге бәйрәм «Кызыл йомырка» дип атала, ләкин монда балалар иртәдән үк, зур пакет һәм татарча шигырь әзерләп, бер ойдән икенчесенә күчеп: «Тавыкларыгыз салсын, кучатларыгыз бассын»ны янгыратып сойләгәннәр һәм буялган йомырка, кәңфит

һәм кайчакта тәнкә жыйганнар. Бер тапкыр әти-әни безне дә бәйрәмгә алып барды. Без иртән иртүк ойдән чыктык, кайтканда пакетларыбыз сорелгән буразна охшаган эз калдырды. «Оливье тазы» дигән гыйбарә бар, бездә - «пешкән йомырка тазы».

Тарханлыларда халык кичтән шоколад, чупа-чупс, конфет, печенье, прәннек һәм, әлбәттә, йомырка белән пакетлар әзерли. Балалар әниләр, әбиләр, компанияләр белән йори. Татарлар, мукшылар, руслар - барысы бергә. Бу шундый шәп! Минем гажәпләнүемне күз алдына китерегез, Наро-Фоминскига күченгәннән сон мин мондый традицияләреннән ботен жирдә дә булмавын белдем... Кичә блогернын шәрехләренә кереп, Ульяновскнын кайбер районнарында ойләр/фатирлар буенча, Пенза өлкәсендә йорүләрен укыдым. Янәсе, шатланмагыз, Мордовия, сез уникаль түгел.

Мондый традиция турында ишеттегезме? Минем очен ул халыклар дуслыгы, бердәмлек, өзара аңлашу һәм хормәт турында.»

Россия этнографлары, татар бел-гечләре билгеләп үткәнчә, мондый бәйрәм кайбер вариацияләр белән Идел буе һәм Урал татарлары тарафыннан билгеләп үтелгән. Анын барлыкка килүе башка халыклар белән якын күршелек тәэсирендә милли традицияләр һәм гореф-гадәтләреннән эволюциясе белән бәйлә, дип язганнар. Мәдәниятләреннән тормыш-ыбызнын торле якларында өзара үтеп күрүе илебезнен барлык халык-ларын бердәм социаль бергәлеккә берләштерә. Бүгенге көнгә кадәр сакланган «Кызыл йомырка» көне, бәйрәме дуслыкны символлаштыра. Ул - доньяда ин кирәкле монәсәбәтләреннән берсе. Дуслык булса гына жир шарында тынычлык хокем сорер. Дуслык белән көчле без. «Кызыл йомырка» көне дә шуна дәлил.

Наилә НАСЫРОВА